

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน จงทำงานรับใช้ที่จะชำระวัดธาตุให้บริสุทธิ์ด้วยโยคะ เพราะเมื่อวัดธาตุกลับมาบริสุทธิ์ เทพจึง
 อย่างแท้จริงบนโลกได้

คำถาม: ความไม่สงบชนิดใดที่ไม่สามารถอยู่ในอาณาจักรใหม่ของลูกได้ ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น?

คำตอบ: 1. เพราะลูกได้รับอาณาจักรนั้นเป็นมรดกของลูกจากพ่อ 2. พ่อ ผู้ประทานพร ให้พรและมรดกในขณะนี้ และด้วยเหตุนี้
 จึงไม่อาจมีความสงบใดที่นั่น เมื่อลูกมาเป็นของพ่อ ลูกได้ประกาศสิทธิ์ในมรดกทั้งหมดของลูก

โอม ซานติ ลูกรู้ว่าลูกเป็นลูกของใคร ท่านถูกเรียกว่าเจ้าและนายที่แท้จริง ด้วยเหตุนี้เอง ในปัจจุบัน ลูก ๆ ถูกเรียกว่าเป็นลูกของ
 เจ้าและนายเช่นกัน มีคำกล่าวเกี่ยวกับสัจจะไว้ว่า: จงรับประทานสิ่งที่ป็นจริงและสามเฝ้าสิ่งที่ป็นจริง แม้ว่ามนุษย์เป็นผู้สร้างคำ
 กล่าวนี้ขึ้นมา พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายความหมายของสิ่งนี้ ลูก ๆ รู้ว่าพ่อคือผู้ที่อยู่สูงที่สุด เป็นผู้เดียวที่ได้รับการสรรเสริญอย่างมาก
 และยังถูกเรียกว่าเป็นผู้สร้าง สิ่งสร้างแรกของท่านคือลูก ๆ ลูกคือลูกของพ่อ ดวงวิญญาณทั้งหมดอาศัยอยู่กับพ่อ นั่นเรียกว่าบ้าน
 ของพ่อ, บ้านที่แสนหวาน นี่ไม่ใช่บ้าน ลูก ๆ รู้ว่าท่านคือพ่อที่แสนหวานที่สุด ดินแดนแห่งความสงบคือบ้านที่แสนหวานของเรา
 และต่อมายุคทองยังเป็นบ้านที่แสนหวานของเราด้วยเช่นกันเพราะที่นั่นทุกบ้านมีแต่ความสงบ ที่นั่นมีความไม่สงบในบ้านของพ่อ
 แม่ทางกายและในโลกละ ที่นั่นมีความสงบภายในบ้านและทั่วทั้งโลก ยุคทองคือโลกใหม่ที่มีขนาดเล็ก โลกเก่านี้ใหญ่มาก มีความ
 สงบและความสุขในยุคทอง ไม่มีความโกลาหลใดที่นั่นเพราะลูกได้รับมรดกของความสงบจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด กรุณาให้พรว่า:
 ขอให้เจ้ามีลูกชาย! ขอให้เจ้ามีชีวิตที่ยืนยาว! พรที่กูรู้เหล่านั้นให้ไมใช่สิ่งใหม่เลย ลูกได้รับพรเหล่านั้นโดยอัตโนมัติจากพ่อที่เป็น
 มรดกของลูกเอง เวลานี้พ่อได้เตือนลูกในเรื่องนี้แล้ว พ่อเหนือโลกเป็นผู้เดียวที่ผู้คนของทุกศาสนาจดจำในหนทางของการกราบ
 ไหว้บูชาเมื่อมันเป็นโลกแห่งความทุกข์ โลกนี้เก่าและไม่บริสุทธิ์ ในโลกใหม่มีความสุข ไม่มีร่องรอยของความไม่สงบใด ๆ เวลานี้
 ลูก ๆ ต้องกลับมาบริสุทธิ์และมีคุณธรรม มิฉะนั้นลูกจะต้องได้รับประสบการณ์ของการถูกลงโทษ ธรรมราช ผู้ที่ทำให้ลูกสะสางบัญชี
 กรรมทั้งหมดก็ได้อยู่กับพ่อด้วย มีศาลชำระคดีความ มีการลงโทษสำหรับความผิดของบาปอย่างแน่นอน ผู้ที่ทำความเพียร
 พยายามอย่างดีจะไม่ถูกลงโทษ ลูกถูกลงโทษเพราะบาปของตนเองและนั่นเรียกว่าการทรมานของกรรม นี่คือนิรันดร์ต่างชาติของ
 ราวินและในนี้มีความสุขที่ไร้ขีดจำกัด มีความสุขอันไร้ขีดจำกัดในอาณาจักรของราม ลูกอธิบายให้กับผู้คนมากมาย แต่บางคนก็
 เข้าใจได้อย่างรวดเร็วแต่บางคนก็ใช้เวลากว่าที่จะเข้าใจ ถ้าพวกเขาเข้าใจเพียงเล็กน้อย ลูกก็เข้าใจได้ว่าพวกเขาเริ่มการกราบไหว้บูชา
 ในภายหลัง ผู้ที่ทำการกราบไหว้บูชาตั้งแต่ตอนแรกจะเข้าใจความรู้ได้อย่างรวดเร็วเพราะพวกเขาต้องรับอันดับต้น ๆ ลูกดวง
 วิญญาณรู้ว่าลูกได้จากบ้านที่แสนหวานมายังที่นี่ ที่นั่นมีความเจ็บ “ภาพยนตร์” และ “การพูดคุย” หลังจากที่ลูกได้เข้ามา
 พวกเขาถือว่าทุกสิ่งที่นี่เป็น “ภาพยนตร์” การเข้ามาไม่เกี่ยวข้องกับหนทางของความรู้ สิ่งหลักคือการพิจารณาตนเองเป็น
 ดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ก็เท่านั้นเอง ไม่มีสิ่งอื่นใด พ่อไร้ตัวตนและลูก ๆ ของท่าน ก็เท่านั้นเอง ดวงวิญญาณอยู่ในร่างกายนี้ก็ยัง
 ไร้ตัวตนด้วยเช่นกัน ไม่มีคำถามใด ๆ ความรักของดวงวิญญาณคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณที่สูงที่สุด ร่างกายทุกคนไม่บริสุทธิ์ ดังนั้น
 ลูกไม่อาจมีความรักต่อร่างกายที่ไม่บริสุทธิ์ได้ ดวงวิญญาณอาจจะบริสุทธิ์ แต่ร่างกายของพวกเขาไม่บริสุทธิ์ ร่างกายไม่บริสุทธิ์ใน
 โลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ ดวงวิญญาณต้องกลับมาบริสุทธิ์ที่นี่ จากนั้นร่างกายเก่าก็จะถูกทำลาย ดวงวิญญาณไม่เสื่อมสลาย หน้าที่ของดวง
 วิญญาณคือการจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและกลับมาบริสุทธิ์ เมื่อดวงวิญญาณบริสุทธิ์ พวกเขาต้องการร่างกายที่บริสุทธิ์และ
 ร่างกายนั้นจะได้รับในโลกใหม่ ขอให้ดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์! ดวงวิญญาณต้องมีโยคะอยู่กับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ก็
 เท่านั้นเอง ร่างกายที่ไม่บริสุทธิ์นี้ต้องไม่ถูกสัมผัสเลย พ่อกำลังพูดกับลูก ๆ ดวงวิญญาณ สิ่งเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ ตั้งแต่ยุคทอง
 จนถึงยุคเหล็ก ลูกยังคงยึดอยู่กับร่างกายของตนเอง ที่นั่นดวงวิญญาณและร่างกายนั้นบริสุทธิ์ ลูกไม่ได้ยุ่งเกี่ยวกับกิเลสที่จะทำให้
 ทั้งดวงวิญญาณและร่างกายเต็มไปด้วยกิเลส มีพวกวัลลาภาจารี (ลัทธิหนึ่ง) ผู้ที่ไม่อนุญาตให้ใครแตะต้องร่างกาย ลูกรู้ว่าดวง
 วิญญาณของพวกเขาไม่ปราศจากกิเลสหรือบริสุทธิ์ ลัทธิวัลลาภาจารีพิจารณาตนเองว่าเป็นของสฤงที่ส่ง พวกเขาไม่อนุญาตให้
 ใครแตะต้องร่างกาย พวกเขาไม่เข้าใจว่าพวกเขามีกิเลสและไม่บริสุทธิ์และร่างกายของพวกเขาจะถูกสร้างขึ้นมาจากความฉ้อฉล
 พ่อมาและอธิบายประเด็นเหล่านี้ เมื่อดวงวิญญาณบริสุทธิ์ พวกเขาต้องเปลี่ยนร่างกาย ร่างกายของลูกจะบริสุทธิ์ได้ก็ต่อเมื่อธาตุทั้ง
 ห้ากลับมาบริสุทธิ์ ในยุคทอง ธาตุทั้งห้าบริสุทธิ์ และดังนั้นร่างกายจึงบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน เทพไม่อาจย่างเท้าเข้ามาในโลกที่ไม่
 บริสุทธิ์นี้ได้หรือมีร่างกายที่ไม่บริสุทธิ์ ทั้งดวงวิญญาณและร่างกายของพวกเขาบริสุทธิ์ ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงมาสู่ยุคทองเท่านั้น นี่
 คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณจดจำพ่อเหนือโลก ดวงวิญญาณสูงสุด หนึ่งในนั้นคือพ่อทางกายและอีกหนึ่งนั้นคือพ่อที่ปราศจาก
 ร่างกาย พ่อที่ปราศจากร่างได้รับการจดจำเพราะลูกได้รับมรดกของความสงบเช่นนั้นจากท่าน ด้วยเหตุนี้ลูกจึงไม่อาจมีชีวิตอยู่ได้

ด้วยการไม่จดจำท่าน แม้ว่าเวลานี้ลูกทาโมประธาน แต่แน่นอนว่าลูกยังคงจดจำพ่อผู้้นั้น อย่างไรก็ตามผู้คนได้รับคำสอนผิดๆ ว่า พระเจ้าอยู่ทุกหนแห่ง จากนั้นพวกเขาก็สับสนเกี่ยวกับว่ามนุษย์เท่านั้นที่จะกลายมาเป็นมนุษย์ พ่อมาและอธิบายความผิดพลาดทั้งหมดนั้น พ่อให้เพียงมันตราเดียวเท่านั้น มานมนาบาฟ! ความหมายของสิ่งนี้คือ: ให้พิจารณาตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ให้ใส่ใจเพียงเท่านี้ ก็เท่านั้นเอง ด้วยสิ่งนี้ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ เทพนั้นบริสุทธิ์ เวลานี้พ่อมาและทำให้ลูกบริสุทธิ์อีกครั้ง เช่นเดียวกับพวกเขา พ่อเก็บเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกไว้เบื้องหน้าลูก ปฏิมากรสร้างรูปปั้นมนุษย์ขึ้นมาด้วยการมองดูที่ ใบหน้าของเขา นั่นคือรูปปั้นที่ไร้ชีวิต แต่ราวกับว่าบุคคลนั้นกำลังนั่งอยู่ต่อหน้าเขาในรูปที่มีชีวิต ที่นี้พ่อพูดว่า: ลูกต้องกลายเป็นลักษณะที่มีชีวิต ลูกจะกลับมาเป็นสิ่งนี้ได้อย่างไร? ลูกจะกลายเป็นเทพจากมนุษย์ด้วยการศึกษานี้และความบริสุทธิ์ นี่คือโรงเรียนที่จะเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ปฏิมากรสร้างรูปปั้นขึ้นมามากมาย สิ่งนั้นเรียกว่าคิลปะ พวกเขาสร้างใบหน้าให้เหมือนกัน ที่นี้ไม่มีเรื่องของใบหน้าที่เหมือนกัน ภาพลักษณ์เหล่านั้นไร้ชีวิต ขณะที่นั้นลูกจะกลายมาเป็นสิ่งนี้อย่างเป็นธรรมชาติในรูปแบบที่มีชีวิต ร่างกายที่เป็นวัตถุธาตุทั้งห้าจะมีชีวิต มนุษย์เป็นผู้สร้างภาพลักษณ์ที่ไร้ชีวิตเหล่านั้นขึ้นมา รูปปั้นเหล่านั้นไม่เหมือนเทพเพราะไม่มีใครสามารถถ่ายรูปรูปเทพไว้ได้ แม้พวกเขาจะมีนิมิตของเทพในขณะที่เข้ามา แต่ก็ไม่อาจถ่ายรูปไว้ได้ พวกเขาพูดว่ามีนิมิตของเทพแต่ก็ไม่อาจสร้างภาพลักษณ์นั้นขึ้นมาได้ ผู้อื่นก็สร้างไม่ได้เช่นกัน ลูกจะกลายเป็นเช่นนั้นได้ เมื่อลูกศึกษาความรู้จากพ่อสมบูรณ์แล้ว เพียงเท่านี้ลูกก็จะกลับมาเป็นเช่นเดียวกับที่ลูกเคยเป็นในวงจรที่แล้ว นี่คือละครที่เป็นธรรมชาติและมหัศจรรย์! พ่อตั้งอยู่ที่นี้และอธิบายสิ่งมหัศจรรย์ของธรรมชาติให้กับลูกๆ มนุษย์ไม่แม้แต่จะคิดถึงเรื่องราวเหล่านี้ พวกเขาไปอยู่เบื้องหน้ารูปปั้นเทพและโค้งศีรษะคารวะ แม้พวกเขารู้ว่าตนเคยปกครองอาณาจักรนั้น แต่ก็ไม่รู้ว่าเมื่อใด พวกเขาไม่รู้ว่าเมื่อไหร่จะมาอีกครั้งหนึ่งหรือจะทำอะไรเมื่อพวกเขามา ลูกรู้ว่าผู้ที่เคยเป็นของสุริยวงศ์และจันทร์วงศ์ได้มาและจากไปแล้ว พวกเขาจะกลับมาเป็นเช่นนั้นอีกอย่างแน่นอนด้วยการศึกษาความรู้ สิ่งนี้คือความมหัศจรรย์ ดังนั้นเวลานี้พ่ออธิบายว่า: ด้วยการทำความเข้าใจพยายามเช่นนั้นลูกจะกลับมาเป็นเทพเดียวกันนั้นอีกครั้งหนึ่ง ลูกจะทำกิจกรรมต่างๆที่เคยทำก่อนหน้านี้ในยุคทองและยุคเงิน ความรู้นี้ช่างแสนมหัศจรรย์! ความรู้นี้คงสามารถอยู่ในสติปัญญาของลูกได้เมื่อหัวใจของลูกสะอาด ประเด็นเหล่านั้นไม่อาจคงอยู่ในสติปัญญาของผู้อื่นได้ ลูกต้องพยายามสำหรับสิ่งนี้ ลูกไม่อาจได้รับผลใดๆโดยไม่พยายาม พ่อตั้งใจให้ลูกทำความเข้าใจความพยายามอย่างต่อเนื่อง แม้ว่าทุกสิ่งเกิดขึ้นตามละคร แต่ลูกยังคงต้องพยายาม ลูกต้องไม่เพียงแค่นั่งและคิดว่า: ถ้ามันอยู่ในละครแล้ว ฉันก็จะทำความเข้าใจได้ หลายคนมีความคิดฟิสิกส์เช่นนั้นว่า: ความพยายามต้องเกิดขึ้นแน่นอน ถ้ามันอยู่ในโชคของฉัน อ้อ! แต่มันคือลูกที่ต้องทำความเข้าใจความพยายาม มีความพยายามและจากนั้นก็มีความหวัง มนุษย์ถามว่า: สิ่งใดยิ่งใหญ่กว่ากัน ความพยายามหรือรางวัล? รางวัลนั้นยิ่งใหญ่กว่าแต่ความพยายามก็ยิ่งใหญ่กว่า เพราะด้วยการทำความเข้าใจความพยายาม รางวัลจึงเกิดขึ้น ด้วยการทำความเข้าใจความพยายามเท่านั้นที่มนุษย์ได้รับทุกสิ่ง บางคนมีสติปัญญาเป็นหินจึงทำให้ความหมายของสิ่งนี้ผิดเพี้ยนไป ด้วยความเข้าใจว่าสิ่งนี้นั้นจึงไม่ได้อยู่ในโชคของพวกเขา พวกเขาจึงล้มเหลว ที่นี้ลูกๆได้รับการตั้งใจให้ทำความเข้าใจความพยายามอย่างมาก ลูกได้รับการอธิบายตลอดทั้งวัน แน่แน่นอนว่าลูกต้องเปลี่ยนแปลงอุปนิสัย อุปนิสัยอันดับหนึ่งคือการเป็นผู้ที่บริสุทธิ์ เทพนั้นบริสุทธิ์ เมื่อพวกเขาตกต่ำอุปนิสัยจึงเสียไปแล้วพวกเขาก็กลายเป็นผู้ไม่บริสุทธิ์อย่างสิ้นเชิง เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่าอุปนิสัยของตนเองเคยอยู่ในระดับเอ จากนั้นลูกก็ตกต่ำอย่างสิ้นเชิง ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความบริสุทธิ์ ความยุ่งยากอันใหญ่ยิ่งเกิดขึ้นเพราะสิ่งนี้ ดวงตานั้นหลอกลวงตนเองเพราะนี่คืออาณาจักรของราวัน ที่นั้นดวงตาไม่เคยหลอกลวงลูก ลูกได้รับดวงตาที่สามแห่งความรู้ ด้วยเหตุนี้จึงมีคำกล่าวว่า: ศาสนาคืออำนาจ พ่อผู้ทรงอำนาจมาและก่อตั้งศาสนาเทพ เป็นดวงวิญญาณที่ทำทุกสิ่ง แต่ดวงวิญญาณทำผ่านรูปของมนุษย์ พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ คำสรรเสริญของท่านแตกต่างจากคำสรรเสริญของเทพ แล้วเหตุใดลูกจึงไม่จดจำพ่อเช่นนั้น? ท่านคือผู้ที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้ ท่านคือเมสสิต เหตุใดท่านจึงถูกเรียกว่าสัจจะ ผู้มีชีวิตและเป็นตัวแทนแห่งความปิติสุข? เมสสิตของต้นไม้ตระหนักรู้ถึงต้นไม้กำลังเติบโต อย่างไรก็ตามเมสสิตนั้นไม่มีชีวิต มันราวกับว่าดวงวิญญาณของต้นไม้ไร้ชีวิต ขณะที่ดวงวิญญาณมนุษย์มีความรู้สึก ดวงวิญญาณที่มีชีวิตยังถูกเรียกว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ต้นไม้เจริญเติบโตจากขนาดเล็กสู่ขนาดใหญ่ ดังนั้นแน่นอนว่าต้องมีดวงวิญญาณ แต่มันพูดไม่ได้ มีคำสรรเสริญดวงวิญญาณสูงสุดอย่างมาก ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ คำสรรเสริญนี้มีได้เป็นของดวงวิญญาณ คำสรรเสริญนี้ร้องให้กับดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้น ท่านถูกเรียกว่าอิศวรเป็นต้น ชื่อที่แท้จริงของท่านคือพ่อที่สูงที่สุด, ดวงวิญญาณที่สูงที่สุด ปารามหมายถึงสูงสุด คำสรรเสริญที่ผู้คนร้องให้กับท่านนั้นทรงพลังอย่างยิ่ง เวลานี้, วันแล้ววันเล่าคำสรรเสริญของท่านกำลังลดลงไป เพราะตอนแรกสติปัญญาของพวกเขานั้นสาโท และจากนั้นราใจและเวลานี้ทาโมประธาน พ่อมาและอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด พ่อ

